DOCTRINA MORŢII LUI ISUS CRISTOS

Apostolul Pavel scrie Bisericii din Corint, făcând un rezumat al mesajului creştin: *„V-am învăţat înainte de toate, aşa cum am primit şi eu: că Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat, şi a înviat a treia zi, după Scripturi”* (**1 Corinteni 15:3-4**). Pavel a pus accent pe moartea, îngroparea şi învierea Domnului Isus Cristos. Sir Robert Anderson a scris referitor la Calvar, „veşnicia trecută nu a cunoscut niciun alt viitor şi veşnicia viitoare nu va cunoaşte niciun alt trecut”.

Vom studia importanţa acestui subiect, moartea lui Isus Cristos:

1. A fost în prefigurată înVechiul Testament
2. A fost profeţită în Vechiul Testament
3. A fost împlinită în Noul Testament

Moartea Domnului Isus Cristos a fost prefigurata în Vechiul Testament:

1. În hainele de piele cu care Dumnezeu i-a îmbrăcat pe Adam şi Eva după căderea lor în păcat în grădina Edenului (**Geneza 3:21**) = Isus Cristos ca Înlocuitor.
2. În mielul pe care Abel l-a adus ca jertfă (**Geneza 4:4**) = Isus Cristos ca jertfă.
3. Noe a construit o arcă pentru a se salva de potop (**Geneza 6**) = Isus Cristos ca Salvator / Eliberator.
4. Avraam îşi pune fiul pe altar (**Geneza 22**) = Isus Cristos Fiul.
5. Iosif este urât de fraţii lui şi este vândut de către aceştia (**Geneza 39**) = Isus Cristos, Cel care suferă.
6. Iosif devine conducător şi li se descoperă fraţilor săi (**Geneza 46**) = Isus Cristos ca Suveran.
7. La Sărbătoarea Paştelui (**Exod 12**).
8. În arderile de tot descrise în **Levitic 1-5.**
9. La Sărbătoarea Ispăşirii (**Levitic 16**).

Fiecare din primele cinci cărţi ale Vechiului Testament conţine o imagine centrală a morţii lui Cristos, fiecare fiind asociată cu un animal şi revelând un aspect specific al lucrării lui Isus Cristos de la cruce:

Geneza 22	Berbecul	Înlocuire
Exod 12	Mielul	Răscumpărare
Levitic 16	Ţapii	Împăcare
Numeri 19	Vaca roşie	Curăţire
Deuteronom 21	Viţica	Ispăşire pentru toţi

Moartea Domnului Isus Cristos a fost profeţită în Vechiul Testament:

1. de către prorocii Vechiului Testament, a fost un subiect important al prorociilor (**Fapte 3:18; Luca 24:26-46; Psalmul 22**).

Moartea Domnului Isus Cristos a fost împlinită în Noul Testament:

1. **Ioan 6:51**
2. **Matei 20:28**

Moartea Domnului Isus Cristos a fost o temă principală în propovăduirea Evangheliei în cartea Faptele Apostolilor:

Fapte 2:23 spune: „pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât şi după ştiinţa mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-aţi răstignit şi L-aţi omorât prin mâna celor fărădelege”.

Fapte 4:10 spune: „s-o ştiţi toţi, şi s-o ştie tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfăţişează înaintea voastră pe deplin sănătos, în Numele lui Isus Cristos din Nazaret, pe care voi L-aţi răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morţi”.

Fapte 8:35 spune: „Atunci Filip a luat cuvântul, a început dela Scriptura aceasta, şi i-a propovăduit pe Isus”.

Fapte 20:28 spune: „Luaţi seama dar la voi înşivă şi la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi (sau priveghetori.), ca să păstoriţi Biserica Domnului, pe care a câştigat-o cu însuş sângele Său”.

Moartea Domnului Isus Cristos a fost:

1. **Voluntară** – **Ioan 10:17; Matei 26:53**. El *„S-a adus pe Sine însuşi jertfă fără pată lui Dumnezeu”* (**Evrei 9:14**), El a fost jertfa perfectă.

2. **Violenta** (**1 Corinteni 1:13,17,18,23; 2:2**)

3. **Complexă** – **1 Corinteni 1:30**

4. **Făcută în locul altuia** – El a murit *„pentru”* noi, *„în numele”* păcătoşilor, **„pentru”** păcatele noastre. El a murit în locul nostru. **Romani 8:32; Galateni 2:20; Tit 2:14-15**.

5. **Reală** – După şase ore de durere şi suferinţă, pironit pe cruce, Domnul Isus a strigat *„S-a isprăvit!”* (**Ioan 19:30**), Şi-a încredinţat Duhul Tatălui, Şi-a plecat capul şi a murit (**Luca 23:46**). Suliţa din coasta Lui a demonstrat în mod clar că El murise, dovadă fiind şi mărturia ostaşului care îi confirma acest lucru Guvernatorului roman care s-a mirat că El era deja mort (**Ioan 19:34; Marcu 15:44**). Scripturile scrise în urma acestor lucruri dovedesc realitatea morţii Lui. *„Cristos a murit pentru păcatele noastre”* (**1 Corinteni 15:3**); *„Cristos a murit pentru cei nelegiuiţi”* (**Romani 5:6**); *„Cristos a murit pentru noi”* (**Romani 5:8**). Atât Vechiul Testament, cât şi Noul Testament ne învaţă clar că moartea Domnului Isus a fost o realitate, având loc în mod efectiv.

6. **O substituire** – El a murit *„ca răscumpărare pentru mulţi”*, *„S-a dat pe Sine însuşi ca preţ de răscumpărare pentru toţi”*. **Matei 20:28; 1 Timotei 2:5-6**. Acest cuvânt mic *„pentru”* nu înseamnă numai „în numele nostru” sau „în locul nostru”, ci şi „din pricina noastră”.

7. **Penală** – El *„a fost dat din pricina fărădelegilor noastre, şi a înviat din pricină că am fost socotiţi neprihăniţi”* (**Romani 4:25**), cu alte cuvinte, Domnul Isus a murit din pricina păcatelor şi nevoilor noastre, ne-a răscumpărat din blestemul legii îndurând pedeapsa, moartea (**Galateni 3:13; 2 Corinteni 5:21; Isaia 53:8**).

8. **Aducătoare de pace** – *„Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credinţa în sângele Lui, o jertfă de ispăşire”*(**Romani 3:25**). *„Capacul ispăşirii”* era stropit cu sânge în ziua ispăşirii (**Levitic 16:14**) ca semn al faptului că sentinţa cerută de lege a fost dusă la bun sfârşit. Scaunul de judecată devine un scaun al milei, un loc de părtăşie (**Exod 25:21-22**). Împăcarea nu are de-a face cu satisfacerea unui Dumnezeu răzbunător, ci cu a face voia Lui cea sfântă, făcând astfel posibil ca El să-Şi arate indurarea.

9. **Răscumpărătoare** – **Efeseni 1:7; 1 Corinteni 6:19-20**. Robii păcatului pot fi izbăviţi de puterea lui şi de vină.

10. **Reconcilianta** – Omul nu este numai robit de puterea păcatului şi de Satan, având nevoie disperată de eliberare, ci el este prin natura lui un duşman al lui Dumnezeu şi are nevoie de împăcare. **2 Corinteni 5:19; Coloseni 1:21-22**.

11. **Revelatoare** – Aici este dovada supremă a dragostei divine faţă de omul căzut. *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu”* (Ioan 3:16). **1 Ioan**

4:9-10.

12. **Crucială** – Moartea lui Isus Cristos a fost crucială dintr-o serie de motive. El Însuşi a spus *„Fiul Omului trebuie să pătimească*" (**Marcu 8:31**). El a trebuit să moară ca să împlinească voia Tatălui şi ca să împlinească Scriptura Vechiului Testament (**1 Corinteni 15:3**). Legea cere moartea (**Evrei 9:16**) şi iertarea cere vărsare de sânge (**Evrei 9:22**). Pentru că Dumnezeu este neprihănire, a fost nevoie de o împăcare, iar această împăcare a fost înfăptuita prin moartea Domnului Isus Cristos (**Romani 3:26**). Numai El, Fiul fără de păcat al lui Dumnezeu, a fost vrednic să fie mediatorul de care păcătoşii aveau nevoie (**2 Corinteni 5:21; 1 Timotei 2:5**).

13. **Folositoare şi biruitoare** – Domnul Isus vorbind despre felul în care avea să moară, a spus: *„Şi după ce voi fi înălţat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toţi oamenii"* (**Ioan 12:32-33**). Ce binecuvântări minunate şi ce beneficii avem datorită morţii lui Isus Cristos pe cruce! *„Suntem socotiţi neprihăniţi, prin sângele Lui"* (**Romani 5:9**); *„ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El"* (**2 Corinteni 5:21**); *„aţi fost apropiaţi prin sângele lui Cristos"* (**Efeseni 2:13**); *„ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său"* (**Apocalipsa 1:5**).

14. **Centrală** – Moartea lui Isus Cristos a fost dintotdeauna în mintea lui Dumnezeu, fiind scopul Lui central (**1 Petru 1:20**). În vremea Vechiului Testament păcătoşii erau consideraţi neprihăniţi prin credinţa pe baza lucrării viitoare a lui Isus Cristos. Neprihănirea atribuită acestora era pe baza jertfei lui Cristos, jertfă care urma să aibă loc (**Romani 3:25, Evrei 9:15**). În acest sens este adevărat să se spună că sfinţii Vechiului Testament au fost salvaţi privind înainte la cruce, în vreme ce acum păcătoşii sunt mântuiţi privind înapoi la cruce. În fiecare dispensaţie mântuirea se capătă numai prin credinţă, fie în vremurile Vechiului Testament (**Romani 4:1-10**), în vremurile de tranziţie (perioada lui Ioan Botezătorul, **Ioan 3:36**) sau acum (**Faptele Apostolilor 16:31**).

15. **Sigură** – Coranul spune în Sura 4:157 „...ei nu l-au omorât nici nu l-au crucificat, ci a fost crucificat un altul care semăna cu el...ei cu siguranţă nu l-au omorât". Islamul spune că Isus Cristos a fost coborât de pe cruce şi a trăit ani de-a rândul după aceea.

16. **Completă** – Noul Testament, în special în epistola după Evrei, pune în contrast jertfele repetate aduse la Templul iudeilor cu jertfa unică a lui Cristos.
    Observă următoarele versete:
    Evrei 7:27 – *„n-are nevoie să aducă jertfe în fiecare zi căci lucrul acesta l-a făcut o dată pentru totdeauna"*
    Evrei 9:26 - *„la sfârşitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să şteargă păcatul"*
    Evrei 9:28 – *„Cristos... S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora"*
    Evrei 10:10 – *„jertfirea trupului lui Isus Cristos o dată pentru totdeauna"*
    Evrei 10:12 – *„o singură jertfă pentru păcate"*
    Evrei 10:14 – *„printr-o singură jertfă"*
    Evrei 10:18 – *„nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat"*

    Alte referinţe din Noul Testament includ:
    Romani 6:10 – *„Cristosul înviat din morţi nu mai moare"*
    1 Petru 3:18 – *„Cristos, de asemenea, a suferit o dată pentru păcate, El, Cel Neprihănit, pentru cei nelegiuiţi".*

Scriitorul epistolei către Evrei subliniază o serie de contraste intre cea „dintâi" jertfă şi „a doua" jertfă (**Evrei 10:9**).

Jertfa mozaică	**Jertfa lui Cristos**
Face (**v. 11**)	S-a aşezat (**v. 12**)
În fiecare zi (**v. 11**)	Pentru totdeauna (**v. 12**)
Aduce de multe ori (**v. 11**)	Nu mai e nevoie de jertfă (**v. 18**)
Aceleaşi jertfe (**v. 11**)	O singură jertfă (**v. 12**)
Niciodată nu pot şterge păcatele (**v. 11**)	Iertare de păcate (**v. 18**)
Aducerea aminte a păcatelor (**v. 3**)	Nu Îşi mai aduce aminte de păcate(**v.17**)

17. **Controlată** – În Evanghelii sunt înregistrate diferite atentate la viaţa Domnului Isus.

Irod a încercat să Îl omoare când era un bebeluş (**Matei 2:16**);

Iudeii au încercat să Îl omoare (**Ioan 5:18**);

Iudeii au încercat încă de două ori să Îl ucidă cu pietre (**Ioan 8:59; 10:31);**

Participanţii furioşi din sinagogă din Nazaret au încercat să Îl arunce de pe vârful muntelui (**Luca 4:29**).

În fiecare situaţie ei acţionau „prea devreme" pentru că încă nu-I sosise ceasul (**Ioan 7:30**). La ultima încercare, când soldaţii au venit la cruce ca să Îi zdrobească fluierele picioarelor, ei au ajuns „prea târziu", deoarece El deja murise (**Ioan 19:31-37**). Oamenii au crezut că aveau putere asupra vieţii Domnului, dar au eşuat în a înţelege că evenimentele care aveau loc la Calvar erau sub controlul Lui (**Ioan 19:10**). Domnul Isus a specificat în mod clar, *„Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau şi am putere s-o iau iarăşi"*, şi aşa a fost (**Ioan 10:18**). Contrar concepţiei populare, capul Domnului Isus nu S-a înclinat după moarte. Mai întâi El Şi-a plecat capul şi apoi Şi-a dat duhul (**Ioan 19:30**).

18. **Cuprinzătoare** – Evenimentele care au avut loc la cruce şi beneficiile care rezultă din lucrarea de la cruce sunt uluitoare:

<u>1. Mântuire pentru păcătoşi</u>: Datorită morţii Domnului Isus la cruce, păcătoşii sunt acum:

(1) Mântuiţi (**Efeseni 2:8; Evrei 5:9**);

(2) Curăţiţi (**Efeseni 5:26; Tit 2:14; Evrei 10:22**);

(3) Izbăviţi (**Coloseni 1:13; Evrei 2:15**);

(4) Echipaţi cu o moştenire veşnică (**Coloseni 1:12**);

(5) Strămutaţi în Împărăţia Fiului (**Coloseni 1:13**);

(6) Iertaţi (**Efeseni 1:7**);

(7) Sfinţiţi (**Evrei 10:10**);

(8) Desăvârşiţi (**Evrei 10:14**);

(9) Declaraţi neprihăniţi [actul îndreptăţirii] (**Romani 3:24**);

(10) Făcuţi neprihăniţi [rezultatul îndreptăţirii] (**Romani 5:19**);

(11) Răscumpăraţi (**Romani 3:24; Efeseni 1:7; Coloseni 1:14; Tit 2:14; Evrei 9:12; 1 Petru 1:18; Apocalipsa 5:9**);

(12) Circumcişi din punct de vedere spiritual (**Coloseni 2:11**);

(13) Împăcaţi (**Romani 5:10; Coloseni 1:21**);

(14) Adoptaţi ca fii ai lui Dumnezeu (**Galateni 4:5**);

(15) Aduşi la viaţă (**Efeseni 2:5; Coloseni 2:13**);

(16) Binecuvântaţi şi aşezaţi în locurile cereşti (**Efeseni 1:3; 2:6**);

(17) Aduşi la Dumnezeu (**1 Petru 3:18**);

(18) Împăcaţi cu Dumnezeu (**Romani 5:1**);

(19) Cei care primesc viaţa veşnică (**Ioan 3:14-16; 1 Ioan 4:9**);

(20) Cei în care locuieşte Duhul Sfânt (**Tit 3:6**).

<u>2. Curăţire de păcate</u>: Domnul Isus a venit:

(a) să ia păcatele (**1 Ioan 3:5**);

(b) să mântuiască de păcate (**Matei 1:21**);

(c) să ne răscumpere de păcat şi de puterea lui (**Romani 3:24; Efeseni 1:7; Coloseni 1:14; Tit 2:14**).

La cruce:

(a) El a făcut curăţirea păcatelor (**Evrei 1:3**);
(b) El S-a adus pe Sine jertfă pentru păcate (**Evrei 7:27**);
(c) El a purtat păcatele noastre (**Isaia 53:11-12; Evrei 9:28**);
(d) El a făcut posibilă iertarea păcatelor (**Efeseni 1:7**). Aşadar, credincioşii nu vor trebui să suporte mânia divină pentru păcatele lor (**Romani 5:9**).

3. Abolirea morţii: La cruce Isus Cristos a „abolit moartea", El a nimicit moartea şi puterea ei şi a dezbrăcat-o de autoritate (**2 Timotei 1:10**). El i-a izbăvit pe păcătoşi de teama morţii deoarece *„a nimicit pe cel ce are puterea morţii"* (*Evrei 2:14*).

4. Umilirea lui Satan: La cruce Isus Cristos a distrus domniile şi stăpânirile satanice, făcându-le de ocară înaintea lumii şi biruind asupra lor (**Coloseni 2:15**). El l-a făcut pe Satan fără putere (**Evrei 2:14**) şi a zdrobit capul acestuia (**Geneza 3:15**).

5. Satisfacerea naturii lui Dumnezeu: Prin cruce Dumnezeu a fost împăcat (**Romani 3:25; Evrei 2:17; 1 Ioan 4:10**), neprihănirea Lui a fost arătată (**Romani 3:25**), iar calea spre El a fost deschisă (**Efeseni 2:18**).

6. Împăcare pentru iudei şi pentru neamuri: Atât iudeii, cât şi Neamurile care cred au devenit una în Domnul Isus Cristos prin cruce (**Galateni 3:28; Efeseni 2:14**), zidul dintre ei a fost dărâmat (**Efeseni 2:14**), legea care a cauzat duşmănie între ei a fost anulată, iar vrăjmăşia a fost înlăturată (**Efeseni 2:15-16**), iar Neamurile care cred au fost apropiate şi au fost făcute împreună cetăţeni cu sfinţii, alături de iudeii credincioşi (**Efeseni 2:13,19**).

7. Anularea legii: Legea a fost anulată prin cruce (**Efeseni 2:15-16**). Zapisul nostru (prin faptul că nu am respectat legea) a fost pironit pe cruce şi nimicit (**Coloseni 2:14**). Noi am murit faţă de lege (**Romani 6:14; 7:4; Galateni 2:19; Coloseni 2:20; 3:3**), şi am fost răscumpăraţi atât de blestemul legii (**Galateni 3:13**), cât şi de sistemul propriu-zis al legii (**Galateni 3:25; 4:5**).

8. Glorificarea trupului credinciosului: Harul este cel care domneşte acum (**Romani 5:21**), sfinţii *„domnesc în viaţă"* (**Romani 5:17**). Trupurile credincioşilor vor fi răscumpărate la Răpire (**Romani 8:23; Efeseni 1:14; 4:30; 1 Tesaloniceni 5:11**) şi vor fi prezentate fără pată înaintea lui Dumnezeu (**Efeseni 5:27; Coloseni 1: 22; Iuda 24**). Într-adevăr, prin cruce întregul univers va fi împăcat cu Dumnezeu (**Coloseni 1:20**), iar creaţia va fi izbăvita de urmările căderii (**Romani 8:21**).

9. Restaurare pentru naţiunea Israel: Noul Legământ de care credincioşii se bucura acum din punct de vedere spiritual (**Luca 22:20; 1 Corinteni 11:25; 2 Corinteni 3:6; Evrei 8:6-12; 9:15; 10:10-19; 12:22-24**) va intra în vigoare la nivel naţional pentru Israel la a doua venire a Domnului, fiind însoţit de binecuvântări materiale şi spirituale (**Ieremia 31:33-34; 32:37-41; Ezechiel 20:37; 34:25; 37:26**). Mântuirea naţiunii Israel, binecuvântările ei milenare şi fericirea eternă au toate la baza crucea (**Romani 11:25-26; Zaharia 12:10**). Prin restaurarea lui Israel toate naţiunile pământului vor fi binecuvântate (**Geneza 12:3; Romani 11:15**).

10. Păstrarea pentru cer: Lucrurile cereşti au fost curăţate prin jertfa lui Isus Cristos la crucea Calvarului (**Evrei 9:23**). Aceasta înseamnă că, aşa cum ritualul de curăţire prin sânge permitea cortului întâlnirii să fie folosit de oameni păcătoşi, tot aşa cerul poate fi locuit de păcătoşi răscumpăraţi datorită sângelui vărsat la cruce. Chiar şi acum, păcătoşii convertiţi pot *„intra în Locul Preasfânt"* datorită jertfei de la Calvar (**Evrei 10:19**).

11. Condamnarea pentru păcat: Prin cruce puterea păcatului n-a mai avut nicun efect (**Romani 6:6**). La Calvar păcatul a fost condamnat (**Romani 8:3**). *„Omul nostru cel vechi”*, vechiul nostru eu care era legat de Adam, a fost condamnat din punct de vedere juridic şi a fost astfel răstignit (**Romani 6:6**). În omul adamic nu era nimic pentru Dumnezeu, astfel că el a fost condamnat la Calvar. Ceea ce este valabil pentru toţi în mod colectiv prin Adam, este valabil pentru fiecare individ ca descendent al lui Adam cel căzut, astfel încât credincioşii pot spune, *„Am fost răstignit”* (**Galateni 2:20**). În plus, credincioşii au murit prin asociere şi identificare cu Isus Cristos. Deci, crucificarea judecă tot ceea ce credincioşii au în comun cu Adam, în timp ce moartea îi izbăveşte ca urmare a identificării cu Isus Cristos. Deci după ce au murit împreună cu Isus Cristos, credincioşii sunt „eliberaţi de păcat” (**Romani 6:7-8; 2 Timotei 2:11**) şi pot acum trăi în afara stăpânirii păcatului (**Romani 6:14**). Ei sunt de asemenea izbăviţi de sub puterea legii ca principiu de viaţă (**Romani 6:14**).

Moartea Domnului Isus Cristos din punct de vedere doctrinar:
Există trei cuvinte care se repetă în Scriptură în legătură cu jertfa lui Isus Cristos:

1. **Epistola către Galateni** subliniază în mod deosebit „crucea”, accentuând astfel umilinţa de la Calvar (**Galateni 6:14**).
2. **Epistola către Galateni** scoate în evidenţă şi „lemnul”, accentuând blestemul asociat cu Calvarul (**Galateni 3:13**).
3. **Epistola către Evrei** subliniază „sângele”, scoţând în relief preţul şi însemnătatea lucrării lui Isus Cristos (**Evrei 9:14**).
4. **Epistola către Romani** accentuează „moartea”, subliniand realitatea jertfei Lui (**Romani 5:10**).

Rezultate practice ale morţii Domnului Isus Cristos în viaţa credinciosului:

1. **Separare de lume** – Moartea lui Isus Cristos îl desparte pe adevăratul credincios de *„acest veac rău”* (**Galateni 1:4**). Obiectivul lui Dumnezeu nu a fost să ne ia din această lume, ci să ne lase să trăim aici pentru El şi pentru gloria Lui. *„Acest veac rău”* (perioadă) indică faptul că lumea este un sistem pervertit controlat de cel rău, de Satan, fiind caracterizată de multe principii şi practici corupte. Dumnezeu i-a salvat pe credincioşi din lume astfel încât să poată fi liberi pentru a-L sluji. *„În ce mă priveşte, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea este răstignită faţă de mine, şi eu faţă de lume!”* (**Galateni 6:14**).

2. **Identificare cu Isus Cristos** – Prin simbolul botezului noi conştientizam identificarea noastră cu Isus Cristos. Prin scufundarea în apă credinciosul mărturiseşte acceptarea judecăţii lui Dumnezeu în moarte. Scufundarea în apă simbolizează îngroparea lui, retezarea ultimelor legături cu păcatul, cu lumea şi cu căile ei (**Coloseni 2:20**). Ieşirea din apă simbolizează actul învierii (**Coloseni 2:12-13**), astfel încât să putem merge şi trăi ca unii care *„au înviat împreună cu Cristos”* (**Coloseni 3:1**), umblând după lucrurile de sus.

   Aşadar, ar trebui să avem scopuri cereşti (**Coloseni 3:5**), să omorâm păcatele firii (**Coloseni 3:5**) şi să ne îmbrăcăm cu omul cel nou (**Coloseni 3:12**).

3. **Vestirea morţii Lui** – Ce mare privilegiu şi bucurie este pentru credincioşii botezaţi să se adune împreună în prima zi a săptămânii, să îşi aducă aminte de Domnul Isus şi să vestească moartea Lui. *„Pentru că, ori de câte ori mâncaţi din pâinea aceasta şi beţi din paharul acesta, vestiţi moartea Domnului, până va veni El”* (**1 Corinteni 11:26**).